

РЕШЕНИЕ

№ 21

гр. Пловдив, 07.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светлана Ив. Изева

Членове: Радостина Анг. Стефанова
Светлана Анг. Станева

при участието на секретаря Петя Ф. Цонкова
като разглежда докладваното от Светлана Ив. Изева Въззивно гражданско дело
№ 20225300502121 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл.258 и сл.от ГПК.

Образувано по въззивна жалба на Т. С. П., ЕГН-*****, чрез назначения му особен представител адв.Р.П. против решение № 2478/06.07.2022г., постановено по гр.д.№ 8521/21г.по описа на ПдРС,13-ти гр.с.,с което е осъден на основание 288,ал.12 от Кодекса за застраховането (отм.) Т. С. П., ЕГН-*****,от с.Й***,общ.Стамболийски,обл. Пловдив,да заплати на Гаранционен фонд,БУЛСТАТ-***,със седалище гр. София сумата от 7700,89лв.,представляваща обезщетение за имуществени вреди,възстановени на Националното Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи (НББАЗ) във връзка с претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Гърция, за щетите по увредените л.а. “Toyota Auris“ рег. № *** и л.а. “Volkswagen Golf” с рег. № *** от ПТП,настъпило на 13.03.2016г.,ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба – 25.05.2021г.до окончателното изплащане на сумата,както и разноските по делото.

Във въззивната жалба се излагат доводи за неправилност и необоснованост на решението.Посочва се,че не е установена по категоричен и безспорен начин вината на ответника за причиненото ПТП.Иска се от въззивната инстанция да отмени изцяло атакувания акт.Прави се възражение за прекомерност на адв.възнаграждение на другата страна.Не се ангажират доказателства.

Въззиваемата страна Гаранционен фонд,БУЛСТАТ-***, чрез пълномощника адв.Ст.М. изразява становище за неоснователност на въззивната жалба по съображения,развити в писмен отговор и иска потвърждаване на обжалваното решение.Претендира разноски.Също не ангажира доказателства.

ПдОС,след преценка на събраните по делото доказателства,допустимостта и основателността на жалбата,намира за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна против подлежащ на обжалване съдебен акт.Тя е в срока по чл.259 от ГПК,отговаря на изискванията по чл.260 и чл.261 от ГПК,поради което е допустима.

Съгласно чл. 269 ГПК съдът се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната част.По останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата.Обжалваното решение е валидно и допустимо, като същевременно въззивният съд при служебната си проверка не констатира нарушения на императивни материалноправни правила,които е длъжен да коригира и без да има изрично направено оплакване в тази насока съгласно задължителните указания,дадени с ТР 1/2013 ОСГТК.

Пловдивският окръжен съд,след като обсъди доводите изложени в жалбата и становищата на страните, и след като прецени поотделно, и в съвкупност събраните по делото доказателства, намира жалбата за неоснователна.

Предявен е от Гаранционен фонд иск против Т. С. П. с правно основание чл.288,ал.12 във вр.с чл.288,ал.1,т.2,б.“а“ от КЗ(отм.)(За регресния иск на ГФ срещу бълг.гражданин за възстановяване на платеното от компенсационния орган обезщетение за настъпили вреди от ПТП,причинени от МПС без валидна застраховка „Гражданска отговорност“ е приложим българският закон,действал към момента на пораждане на регресното право,в случая КЗ (отм.).

Твърденията на ищеца са,че на основание чл.288а,ал.1,т.1 от КЗ (отм.) и Споразумение между Компенсационните органи и Гаранционните фондове от 29.04.2002г. (на основата на чл.6 от Четвърта Моторна Директива 2000/26/ЕЕС),пред ГФ е предявена в законоустановения срок на 14.07.2016г. претенция от НББАЗ по щета № 120389/14.07.2016г.,във връзка с която Гаранционен фонд (ГФ) е възстановило на Националното Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи (НББАЗ) в качеството му на компенсационен орган сумата 7700,89лв.чрез банков превод на 25.07.2016г.като парична равностойност на 3 937,40 евро по курса за деня,от които 3180 евро обезщетение и 734,40 евро такса обработка по ф-ра *****/29.06.2016г.На осн.чл.288а,ал.2 от КЗ (отм.) на посочената дата ГФ възстановил в пълен размер всички суми,изплатени от компенсационните органи във връзка с претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Гърция.

Към датата на образуване в ГФ на щета № 120389/14.07.2016г., международното регулиране на претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Гърция чрез изплащане на обезщетение в размер на 3937,40 евро,ведно с всички гореописани разходи за

щетите по увредените л.а. "Toyota Auris" рег. № ****, било вече извършено от Националното бюро на автомобилистите на Гърция в качеството му на компенсационен орган по местонастъпване на вредите и НББАЗ като компенсационен орган в държавата на обичайно местопребиваване на увреждащото МПС с прилагането от българското бюро на чл.282 и следв. от КЗ (отм.).В производствата пред двата компенсационни органа за определяне и изплащане на обезщетението били направени разноси,които на осн. чл.288а ал.2 от КЗ (отм.) Фондът задължително възстановявал.

Посочва се,че на 13.03.2016г.в Гърция ответникът Т. С. П. причинил ПТП,като при управление на лек автомобил „Опел“ с ДКН *** на кръстовище ударил в задната дясна част л.а. "Toyota Auris"***, който в резултат на удара от своя страна ударил в задната част паркирания л.а. "Volkswagen Golf" с рег. ***. Виновен за ПТП бил ответникът П..В нарушение на чл.260 от КЗ(отм.) ответникът управлявал увреждащия л.а „Опел“ с ДКН*** без действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП.С регресна покана ищецът поканил ответника да възстанови платеното от Гаранционен фонд,но и до днес той не погасил задължението си.

В отговора си по чл.131 ответникът оспорва иска,като твърди,че спорният по делото факт е вината на ответника за причиняване на визираното ПТП в Гърция. Въпросът за вината попадал в обхвата на приложимото право по силата на чл.4,т.1 от Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на съвета от 11 юли 2007г.,относно приложимото право към извъндоговорни задължения („Рим II"), съгласно който освен ако не е предвидено друго,приложимото право към извъндоговорни задължения,произтичащи от непозволено увреждане,е правото на държавата,в която е настъпила вредата,независимо в коя държава е настъпил вредоносният факт и независимо в коя държава или държави настъпват непреките последици от този факт.Доколкото в конкретния случай произшествието настъпило на територията на Гърция,приложимо било гръцкото право относно всички елементи на фактическия състав на непозволеното увреждане,в това число относно вината и определяне размера на дължимото обезщетение.От представения протокол за пътно-транспортно произшествие № 1010/2А/48 от дата 13.03.2016г. на полицейски служител от Отдел Пътна полиция - *** обаче не ставало ясно кой от водачите е виновен за настъпилото ПТП.Липсвали каквито и да е доказателства,в това число решения,респ.актове на съответните компетентни съдебни и/или други компетентни институции в Гърция,от които да се установи,че ответникът има вина и същият следва да понесе изцяло наказателната отговорност за настъпилото ПТП и причинените имуществени вреди.Твърди се,че нямало данни ответникът да е признал изцяло вината си и да е поел отговорността за причинените вреди.Националното бюро на Българските автомобилни застрахователи,а впоследствие и Гаранционен фонд не са имали задължение да изплащат претендираното от гръцкия застраховател обезщетение при липсата на доказателства досежно виновно поведение от страна на ответника по настоящото дело за причиняването на вредите,тъй като при анализа на разпоредбата на чл.288а,ал.1,т.1 от отменения КЗ,ставало ясно,че ГФ възстановявал суми, изплатени от компенсационен орган на държава членка, когато моторното превозно

средство на виновния водач обичайно се намира на територията на Република България и в двумесечен срок от настъпване на застрахователното събитие не може да се определи застрахователят,но само когато към момента на плащането вината на водача,чието моторното превозно средство обичайно се намира на територията на Република България,е безспорно установена.В случай на съмнение за това Гаранционният фонд бил длъжен да направи всички относими възражения, вкл.тези,с които е разполагало лицето,в чиито права ГФ се бил суброгирал. Следователно,за да бъде ангажирана отговорността на едно лице,необходимо било безспорно да бъде доказана неговата вина за настъпване на застрахователното събитие.Съответно определянето на виновното лице следвало да стане по правото на държавата-членка, на територията на която е настъпило произшествието.

От представения по делото протокол за ПТП № 1010/2А/48 от 13.03.2016г. на полицейски служител от Отдел Пътна полиция - *** е документално установено,че на 13.03.16г.в 19:55 часа в района на община **,Република Гърция,улица К** М**,ответникът,посочен в протокола като водач А,управлявайки МПС с ДКН ***,частно МПС от страна България,без зелена карта,е реализирал ПТП,при което причинил имуществени вреди на автомобил "Toyota Auris" рег. №***,с водач К. В. С. (посочен в протокола като водач Б).В протокола е отбелязано в графа „Забележка“,че „по декларация на водач Б, водач А МПС,го е ударил в задна дясна част и като последица от сблъсъка се е сблъскал във В паркирано превозно средство“. Предадена е една регистрационна табела с български цифри,която е била изоставена на мястото на произшествието.В поле F1 е отбелязано,че след разследване и издирване от службата на 19.03.2016 г. и час 20:00 се е явил водач А, който е заявил, че е шофирал МПС с рег. номер *** – частно МПС,марка Опел на 13.03.2016 г. в 19:55ч.

Досежно липсата на валидна застраховка „ГО“ към момента на ПТП по делото е представена справка от базата данни на ИЦ към ГФ,на база подадени данни от застрахователните компании за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.От справката е видно,че застрахователната полица за застраховка ГО на МПС с ДКН *** е прекратена поради невнесена вноска на 16.02.16г.,т.е. към датата на ПТП за процесния автомобил не е имало сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност".Представени са като доказателства също писма по полицейските доклади за ПТП, Доклад по щета № 120389/14.07.2016г.,както и платежни документи,от които се установява,че Националното бюро на автомобилистите на Гърция е изплатило щетите на пострадалото МПС в размер на 3 937,40 евро,а Гаранционен фонд е възстановило същата сума в левовата ѝ равностойност – 7 700,89 лева чрез банков превод на 25.07.2016г.

Въз основа на така очертаната фактическа обстановка районният съд е приел,че са налице предпоставките за уважаване на иска по чл.288,ал.12 във вр.с чл.288,ал.1,т.2,б“а“ от КЗ(отм).,включително е намерил,че виновен за ПТП е именно ответникът,като е налице противоправно поведение от негова страна,доколкото е нарушил правилата на движение и в резултат на това противоправно поведение е настъпило процесното ПТП.Първостепенният съд е приел,че ПТП е настъпило именно в причинна връзка с поведението на

ответника, който е нарушил посочените правила за поведение при управление на МПС и по този начин е причинил имуществени вреди другиму.

Съгласно чл.288а,ал.1,т.1 от КЗ(отм.),Гаранционният фонд възстановява суми,изплатени от компенсационен орган на държава членка,когато моторното превозно средство на виновния водач обичайно се намира на територията на Република България и в двумесечен срок от настъпване на застрахователното събитие не може да се определи застрахователят.След извършване на плащането, фондът встъпва в правата на увреденото лице спрямо причинителя на вредите на основание чл.288а,ал.3 вр. чл.288,ал.12 от КЗ (отм.).Приложението на тази законова уредба е уточнено в чл.34,ал.3 от Правилника за устройството и дейността на Гаранционния фонд,съгласно която разпоредба Фондът възстановява суми,когато Националното бюро на българските автомобилни застрахователи в съответствие с международните договори,по които е страна,е заплатило обезщетения за вреди, причинени от пътнотранспортни произшествия по чл.28, ал.1,т.1, буква "б", "аа", "бб", "гг" и § 5а,настъпили в друга държава членка.Сумите се възстановяват в срок 15 дни от писменото заявление на бюро.Според чл.28,ал.1,т.1,буква"б", "аа",Фондът изплаща обезщетения по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" за имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания и за вреди на чуждо имущество,ако пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Република България или на друга държава членка и е причинено от моторно превозно средство,което обичайно се намира на територията на Република България,и виновният водач няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност".Съгласно чл.34,ал.4 от ПУДГФ, след възстановяване на сумите бюро предоставя на Фонда документите,с които разполага във връзка с изплатената от него претенция.

В аспекта на цитираните норми,встъпването в правата на увреден от страна на ГФ срещу делинквента се обуславя от установяването в разглеждания случай кумулативно на следните предпоставки: 1.)пътнотранспортно произшествие,настъпило на територията на държава членка,респ.трета държава,чието национално бюро на застрахователите е страна по Многостранното споразумение(по см.на §1,т.53 от ДР на КЗ(отм.); 2.)делинквентът-водач на МПС,да управлява МПС,което обичайно се намира на територията на Република България; 3.)за управляването от виновния водач МПС да няма валидно сключена застраховка „ГО“на автомобилистите; 4.)причинна връзка между събитието и причинените вреди.

От събраните доказателства,посочени по-горе се установяват в кумулативност всички елементи от фактическия състав за уважаване на предявения иск.Установява се,че в Гърция е настъпило ПТП,като към датата на произшествието и към датата на изплащане на обезщетенията от НББАЗ и от ГФ Гърция е държава членка на ЕС.Установява се също,че ответникът е участник в произшествието,който е управлявал превозно средство,регистрирано в РБългария,следователно същото се намира на територията на България.Установява се също,че към датата на произшествието за автомобила,управляван от ответника,не е имало валидно сключен договор „ГО“ на автомобилистите.

Според въззивният съд се доказва и че ответникът е делинквент,т.е.пряк

причинител на вреди при въпросното произшествие.Този извод се базира на протокола за ПТП № 1010/2А/48 от 13.03.2016г.Макар в него да не е изрично записано,че вина на настъпилото ПТП има Т. П.,това се установява от записаното в протокола относно графата „Налична сигнализация“.От нея е видно,че кръстовището,на което е реализирано ПТП,е било регулирано с пътни знаци,като по хода на движение на колата на ответника има регулиращ знак (Р-1) задължително даване на предимство.Доколкото самите водачи на МПС са заявили,че са се движели съответно: ответникът в посока от юг на север по ул.“****“,а водачът на увредения автомобил-в посока от запад на изток по ул.“****“,и при наличието на пътен знак,даващ предимство на движещата се по ул.“**** в посока от запад на изток кола,то очевидно е,че ответникът не е спазил знака и е отнел предимството на водача на увредения автомобил.Това е видно и от констатацията на изготвилния протокола полицейски служител за установено нарушение на чл.94 на Закон 2696/99 ПДП и чл.43 на Закон 2696/99 ПДП,т.е.нарушение на разпоредби от закон,действащ в Гърция,част от гръцкото законодателство,уреждащ движението по пътищата.Тази констатация се подкрепя от декларираното в графа „Забележки“ от водача на пострадалото МПС,че първото (А) МПС се е ударило в задната дясна страна на неговия автомобил,а в резултат на удара второто МПС е ударило трето такова-паркиран автомобил,както и от признанието на самия ответник,че именно той е управлявал л.а. „Опел“ с ДКН**** при ПТП.Като се вземе предвид и поведението на ответника,който е напуснал мястото на ПТП и се е явил в полицията едва няколко дни по-късно,след проучване и издирване от страна на полицията по останалата на мястото на местопроизшествието регистрационна табела на автомобила му(отбелязано в графа F1),то единственият извод,който се налага е,че именно ответникът е виновен за ПТП и за причиняване на имуществените вреди върху другите два автомобила в резултат на ПТП.

Действително приложимото право,касаещо извъндоговорни задължения,произтичащи от непозволено увреждане,е правото на държавата,в която е настъпила вредата,в случая-Гърция,съгласно цитирания чл.4,т.1 от гл. II от Регламент(ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на съвета от 11.07.2007г.(„Рим II“),но и в този случай виновен за ПТП е ответника,който е нарушил цитираните по-горе и описани в протокола за ПТП разпоредби от гръцкия закон,касаещи неспазване на предимство.

Предвид изложеното настоящата инстанция намира исквата претенция за основателна поради наличието на всички елементи от ФС на предявеният иск.Като е стигнал до същия извод,ПдРС е постановил правилно решение,което следва да се потвърди.

Разноски:

С оглед изхода на делото разноски се дължат на въззиваемата страна само за въззивното производство.Същите се претендират в размер на 715,05лв.,внесени от страната за възнаграждение за особен представител на жалбоподателя съгласно представения списък на разноски,в който размер следва да се присъдят.

Водим от горното Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 2478/06.07.2022г., постановено по гр.д.№ 8521/21г. по описа на ПдРС, 13-ти гр.с.

ОСЪЖДА Т. С. П., ЕГН-*****, да заплати на Гаранционен фонд, БУЛСТАТ-***, гр.София сумата от 715,05 (седемстотин и петнадесет лв. и 05 ст.) разноси за възнаграждение за особен представител пред въззивната инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____